

ΕΤΟΣ Ε.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Apro. 256

ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ἑπτησίας συνδρομῆς προπληρωτέας δεκά μὲν τῷ Ἑσωτερικὸν δράχμαι νέκι 12, διὰ δὲ τῷ Ἑξωτερικὸν 20.
Η Διεύθυνσις τῆς εργασίας ἐπὶ τῆς δδᾶς Ἰτεποράτους ἀριθ. 5, πιρὸς τῇ πλατείᾳ τοῦ Πανεπιστημίου.

ANEMOMAZOMATA

Ο Ασμοδαίος πάντοτε τὸ εἶπεν: Ἐγώ φρεσκός δὲ ρωμῆος
εἰς τὴν φυσικὴν ἀνέλειν, οὐχ ἐπανέλθη τοχεῖα εἰς τὴν κατό-
στασιν τοῦ ἐλήνθους ἀνατολῆτη. Οὕτως ὁ φωτοπόλεος δέ-ἀεριόφωτος
θεωρεῖται φανεῖται διὰ τοὺς ασφρόδιους φραστικῆς πολυτέλεια
τῆς ὄποις δὲν πειραζεῖται γα παταληλεσσόμενος ἀπό καιροῦ εἰς
καιρόν. Τούτῳ συμβαίνει ημένη φύση, διτε τὸ πλείστον τῆς τοκεδος τὴ
πόλεις τῶν Ἀθηνῶν βούλεται ἐντὸς βαθυτάτου σκότους. Τακτητή
κατάστασις ἀλλως εὐαρεστεί σπουδιότατον ἐν τῇ Ἀνατολῇ παρα-
γοντα, τοὺς ἡμετέρους λατούτας. Οἱ λαπτεύται μακρὶ εἰς τάξις
πελνερύμηρος, περιφτομένη, υπορονεστάτη, τολμηρέ, ἔχοντα μα-
λιστα πολλὰ τῶν πλεονεκτημάτων, ἀτινα ἔγχαλαρώθησαν εἰς τὰς
λοιπὰς τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας ταξεῖς. Ή τάξις τῶν λαπτεύτων
ἔγκλεσει ἐν μέρει τὸ ἔθνικὸν ἡμῶν μέλλον ἐξ πάτης θὰ ἐξελ-
θωσι μίαν ἡμέραν μεγάλοις κερδοσκόποι, μεγάλοις τοῦ ἡμίους εὐερ-
γέται, μεγάλοι πατρώται, ἀντίτικονάροι. Καὶ τοὺς τοῦ λοιπὸν
φιλοξενούμενοι ἐν τῇ ποταμῷ τοῦ Αἰγαίου, ἀνέρος τούλαχιστον
τῆς υπήκουης νὰ ἐργαζαν, ἐν αγέστη τοποθετεῖ, ἀφοῦ αἱ Ἀθη-
ναι, ὡς κατόπιν Πλούταρχον εἴρεται, μέλλει καθ' ἕκα-
στην νὰ ἀντικαταστήται. Καὶ τούτη τοις ταῖς τὴν Ἀλε-
ξάνδρειαν.

χώρηστον, ἀλλ᾽ αὐτεῖν ταλαιπωδῆ, δικερ ήμεταις δημοσιεύσαμεν, ἀφοῦ
μᾶς παρακαλεῖ, μὴ ἐννοοῦστες νῦν τοῦ γαλάτωμεν τὸ γατῆσι:

“Η ἐφετεινὴ σύνοδος τῶν θεολόγων μαζὶ δικαιοῖ τὴν πρέστατα τὸ ὄνομα αὐτῶν. Διότι εἴναι βίος ὁ στάθμης τοῦ πατέρος”.

Τρικουπίκαιώρολόγγια. Ή Εφημερίς ἐν τινὶ τῶν τελευταίων αὐτῆς φύλλων ἀναφέρει διὰ εἰς τινὰ ἐμπορικὰ καταστήματα τῆς πόλεως, μαζὶ ἔμμετρον ωρολόγια. Θέροντα τὴν εἰκόνα τοῦ πρωθυπουργοῦ ήμῶν, ἄγνωτον ἐγνώσκεται σινέρχεται καὶ ὑπὸ τῶν φίλων, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν ἔχθρων, τοῦ π. Τρικούπη, ἐπιδιώκεται.

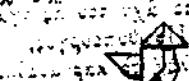

Δὲν ἡξύρομεν ἀνέστι εἰποῦσι ψηφερος θεολόγος να κάρη· ὃ ρα-
λογοπατίγια μετέτι. Όκρυνται διαλέκτων τούτου βεβαίως αι
τεκμητικοὶ συγκριτικοὶ δὲν θήθησαν πλέον κλέψαντες.

= Ti Meas Axis:

'ΑΝΑΓ

— Τι ἡρωλόγιον έχει

Δὲν δυνάμεθα δικιάς νὰ ἔξηγήσωμεν, πῶς οἱ ἔχθροι τοῦ κ. Τρικούπη ἐπὶ διώκομαι δικῆς ὑπερβολὴς των ἀντοπλήμαν τὴν εὐνοίαν τοῦ ἴσχυροῦ. Ἐκτὸς αὐτῆς διαδέσμου μὲν τοῦ καπριώντος πρὸς διάκρισιν τῶν φίλων τοῦ ἄγαντον, καλούμενον συμβούλιον νὰ φέρῃ τὴν τοπειαί τῶν συγκριτικῶν γετούς κατόπιν τοῦ ρωλόγη ἔνους.

Θρεπομεν να ἐπονείνεται, οὐδὲ τότε μόνον εἰς αὐτὸν ἔσχαρχια-
κῷ τύπῳ διὰ τὴν ιδιαίτεραν πλεονάκην, οὐδὲ τοῦτο σύνος μᾶς τιμῆ-
Ούσκος ὁ «Πολίτης» τῆς Τρικόλεως μᾶς καταγγέλλει τὴν συνά.
δελφόν του «Σπάρτην» ὡς ἔχουσαν πολλὰ δικαιώματα ἐξι τού

Άπανθισμάτων μας, ή δέ «Λακωνία» μέμφεται ήμῶν δι τοι λακευόμεθα μεταρέοντες σ' συντάκτα καὶ ἄλλα τοι αὐτα, ὡς λέγει, αὐτῆς καὶ ἀλλων ἐφημερίδων εἰς τὰς στήλας μας, ἀντὶ νῦ ἐπικρίνωμεν τὰς πράξεις τῆς κυβερνήσεως ὃκως θάνατος δύναται τῆς καλῆς συναδέλφου εἰδοποιούμενον αὐτὴν δι τοι εἰς τὸ ἔχομεν ἀκολουθήσει τὴν συμβουλήν της, γινόμενοι ἀντιτρικουπικοῖς

ΤΙ ΚΑΡΤΕΡΟΥΜΕ!

Μᾶς μπήκε τέλος πάντων καὶ ἡ καιτούριος χρόνος,
ποῦ ἐρρίξεις δλους καλά μὲ τὸ τουσάλι,
ἐχόρεψε τὸ θύνος, ἐχόρεψε καὶ ὁ θρόνος,
καὶ τώρα καρτεροῦμε νάλθῃ τὸ καρναβάλι.

Καὶ ντεκολτέ στὸ γύρο ἐπρόβαλαν ἄφράτα,
κατάστραψαν εἰς πλούτον γυμνά καὶ νέα κάλη,
εὐρήμαν καὶ μανδήλα καμπόσοι μυρωδάτα,
καὶ τώρα καρτεροῦμε νάλθῃ τὸ καρναβάλι.

Γιὰ τὴ μαζούρκα δλοι ἑρέος μουρλαθήκαν,
καὶ Ἰδέ αἱ μαζούρκα κατήγησε ΜΕΓΑΛΗ,
μὰ καὶ σταυροὶ ἀκόμη ἐποδοτατηθήκαν,
καὶ τώρα καρτεροῦμε νάλθῃ τὸ καρναβάλι.

Ἐλλὰς πατρίς μου, χαῖρε!... μὲ τὸν κατενόριο χρόνο
μᾶς ἥλθε καὶ ἡ μαζούρκα μὲς στὴ χαρὰ τὴν ἄλλη...
Αὐτή, θαρρή, ὡς τώρα μᾶς θλείκε καὶ μόνο,
καὶ τώρα καρτεροῦμε νάλθῃ τὸ καρναβάλι.

Κανένας δὲ μὴ μείνη, Πανελλήνες, ἀργός,
καθένας στὴ μαζούρκα τὸ ἄχτι του ἀς βγάλη,
χορεύει τὴ μαζούρκα καὶ ἡ Πρωθυπουργός,
καὶ τώρα καρτεροῦμε νάλθῃ τὸ καρναβάλι.

Μᾶς ἥλθαν καὶ τὰ Φότα νέοντας τὰ νερά,
καὶ ἐκάναντας τῶν τέων Ἐλλήνων τὸ κεφάλι
κατέβη τ' Ἀγροῦ Γηνέμα μετειπειτερά,
καὶ τώρα καρτεροῦμε νάλθῃ τὸ καρναβάλι.

SOURIS.

Γιάννης.— Γιατί δὲν ἀνάδουν τὴν νύχτα τὰ φῶτα;
Κάστα.— Πιστί εἰναι, φάνεται, τῶν Φώτων.

ΡΩΜΑΪΚΑ ΚΑΛΑΝΤΑ

Ο Ιουβενάλης τῶν Πατρῶν, διάσημος Κώστας Καραγεωργίου, εἰς τὰ τελευταῖον δημοσιευθέντα Ρωμαϊκά καὶ ἄλλα γένεα του ἐφάνη ξέσοχος. Είναι γνωστὸς διόρρυθμος αὐτὸς σατυρικός, δοτις δικηγόρος ὁν, ἐνιστε καταλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ ποιητικοῦ του οἰστρου καὶ ξεπετῷ αἴρνης τὰς παραδόξους καὶ τραχείας ἐμπνεύσεις του εἰς ἐν κομμάτι χαρτί, ως τα ράρτημα ἐφημερίδος ἐπαρχιακῆς περιφερείας πλειστηριασμούς καὶ δικαστικῆς γραφας ἀπημελήστους, ἀνεπιτυχεύστους, ἀλλὰ πάντοτε δυνατάς καὶ σπινθηροδοῦτος πνεύματος. Αἱ ἄλλαι του δαιτι ὑπεδείχνυν τί δύναται νὺ γράψῃ ἄλλη ἵσαν ὅλην ἄχρος, διότι περιεστρέφοντο μᾶλλον περὶ κωμικὰ θέματα καὶ ἔξειται; σχεδὸν δὲ ποιητῆς των νὰ εύφορογραφῇ ἄλλα τὰ Κάλαντά του ἀπεκάλυψαν πλήρη τὴν ιδιοφυΐαν του, καλούσαν αὐτὸν εἰς σοφαρὰν σάτυραν. Ἐπ' εὐχαρίστη τῆς πρωτοχρονίας ἐκσφενδονίζει κατὰ πρόσωπον τοῦ ἔθνους του, τὸ ὅποιον ὑπὸ τοὺς ἀπέχθειαν καὶ ὑπερτάτην ἀγάδιαν πρὸς αὐτὸς ἀποκνέοντας στίχους του, φαίνεται δι τονεῖ, πολὺ πονεῖ— ως ράπισμα ἔνα παράρτημα, ἐφ' οὐ ἀποσκυβαλίζει καὶ διὰ λακτισμῶν καταρρίπτει εἰς τὸ βόρδον καὶ βουλήτη καὶ λάδην καὶ κυδρήνησιν καὶ ἀντιπολίτευσιν καὶ ἔπειτα προσωπικῶν ἔνα—ἔνα τῶν βουλευτῶν καὶ τῶν κολιτευομένων, μὲ χιλίας δύο προσωπικὰς λεπτομερείας, δακνούσας μέχρις αἷματος, γνωρίων ὅλα τὰ ιδιωτικά καὶ διὰ των τὰ σκανδαλώδη, ἀδυσώπητος, μὲ μάστι γαίανα χείρας, βιωμόλεχος, θύριστης, γλεναστικώτατος. Ἀντιτάσσει τὴν προσωπικότητα εαυτοῦ, τοῦ Καραγεωργοῦ, ὅλεληρον τὸ ἔθνος του, διὰ νὰ λαβῇ τὴν ἀγρίαν εὐχαρίστησην νὰ τὸ θύρισῃ.

Ισως εἶναι πολλαχοῦ ὑπερβολικὸς καὶ παρασύρεται ἐξ ἀναμνήσεων ἄλλων ἐποχῶν καὶ ἀποδίδει εἰς τὴν ἐποχὴν μας ἐγκλήματα, τῶν ὅποιων ὅμολογοι μένουν δὲν εἰναι αἴσια ἄλλα τὸ βάθος εἰναι πάντοτε δυστυχώς αἴγαδες, δὲν αἴγαδες τὸν παραχολούμενον καὶ εἰς τὰς ὑπερβολάς του γοητευόμενον καὶ χωρὶς νὰ συμβουλεύῃ τὴν ψυχρὰν κρίσιν, ἀνὰ μέσον τῶν ἐντονωτάτων αἵτου καὶ ἔξειλων ἀποστροφῶν καὶ τῶν ζωηροτάτων εἰκόνων καὶ τῆς ἀριστορανείου ρυπαρογραφίας του καὶ τῆς θυμαστῆς εὑμελείας καὶ μεστότητος τῶν στίχων του.

Ηκούσαμεν, δι τὸ ἐπρόκειτο νάναδημοσιευθῆ ἔδω, καὶ πρέπει, διότι ἔξειται αύρυτάτης διαδόσεως γάριν δὲ τοιούτου ἔργου ἐνομισαμεν ἀδίκημα νὰ μὴ θυσίασμεν καὶ τῆμες ημίσειαν στήλη τοῦ Ασμοδαίου.

ΑΦΙΞΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

Φεύγουν φεύγουν τώρα μὲ τὰ Φότα εἰς Κελλικάνεαροι— καὶ ἔρχονται . . . οἱ βουλευταί.

ΚΑΛΩΣ ΗΑΘΕΣ!

'Απ' τῶν Ἰστανῶν τὴν χώραν καλῶς ἥλθες, ὡς ἵπποτα,
Γιὰ νὰ μᾶς τινάξῃς πάλι τὴν φτωχή μας τὴν καπότα!

Πῶς τὰ πέρασες, γιὰ πέ μας, μακριά μας τόσους μῆνας;
Ἡ Μαδρίτη πῶς σοῦ φάνη; Ὁμοιάζει τὰς Ἀθήνας;
Ἐγχει καὶ αὐτὴ μεσίτας, παυσανίας, βρῶμα, σκόνη;
Γίνονται καὶ ἔκει καυγάδες, μαχαιρώματα καὶ φόνοι;
Οἱ ἀλγούσι λι κοιμῶνται καὶ ἄγρυπνοιν οἱ λωποδύται;
Εἶδες, πρεσβευτά, κανένας ἀπὸ σένα νὰ φοβήται;

Οἱ ἀπόγονοι τοῦ Σίδου τὸν υῖον τοῦ Περικλέους
Σ' ὑπεδέχθησαν ἀξίως τῆς σῆς φήμης, τοῦ σοῦ χλέους;
Δὲν ἐθαύμασαν καὶ ἔκεινοι τὴν ξανθήν σου γενεάδα
Καὶ τοὺς ἀδέλους π' ἔχεις κάμει στὴν Τουρκία, στὴν Ἑλλάδα;
Ἡ δὲν ἐφθάσεις ἡ φήμη ὡς ἔκει τῆς Κωπαΐδας
Πρὸς ζημίαν τρισμεγίστην τῆς ἐνδέξου μας πατρίδος;

'Απ' τῶν Ἰστανῶν τὴν χώραν καλῶς ἥλθες, ὡς ἵπποτα,
Νὰ μᾶς ζετινάξῃς πάλι τὴν φτωχή μας τὴν καπότα!

Ἐπλανήθης, ὡς εἰπέ μας, στῆς Ἀλάμβρας τοὺς κρυψῶντας,
Καὶ ρωμαντικός ὡς εἴσαι—Βύρων ὁμα καὶ μεστήης—
Εἰς τοῦ Ἀλκαζάρ τὴν θέαν ἀνεμνήθης κατὰ μόνος
Τοὺς Μουριτανοὺς ἔκεινους ἡγεμόνας τῆς Μαδρίτης;
Ἐπεδέσθης, πρεσβευτά μου, στίλβων ὅλος εἰς τὸ Πράδον
Ἐν ἀμάξῃ συρρεμένη ύπὸ ἐκλεκτῶν φοράδων;

Εἶδες Δὸν Ζευάν, Καστίλλιο, σινυρίνας, Δὸν Ἀλβάρες...
Τὸν ἀγάρρουν τῆς Μαδρίτης Ἰλισόν, τὸν Μανεζανάρες,
Ἔκουες νὰ ἔχυπνως σερενάτας τὰς ὥραιας
Καὶ τῆς Πλάκας ἐνθυμήθης τὰς μελῳδικὰς παρέας
Ὀταν φάλλουν μετὰ πόνου πρὸ δωμάτων μαγειρίσσης;
Τι σοῦ ἥρθε τίσιον πάλι; Εἰς τὰς Ἀθήνας νὰ γυρίσῃς;

Διατί καὶ εἰς τὴν Μαδρίτη δὲν ἀκούσαμε καμια
Οσο ἡσουνα καὶ πέρα, νὰ γενῇ αὐτοχειρία;
Καμιὰ πρότατο δανείου ἔκαμες εἰς τὸν Χερρέα;
Εἶναι ἔγρωστος ἡ ἀρσις εἰς τῶν Ἰστανῶν τὴν σφαῖρα;
Ἀπετήρανες καμιὰ Κωπαΐδα τῆς Μουρκίας;
Ποῖα, βουλευτά, τὰ κέρδη καὶ ζημία τῆς πρεσβείας;

Καλῶς ἥλθες, καλῶς ἥλθες, πρέσβυ, βουλευτά, ἵπποτα,
Γιὰ νὰ μᾶς τινάξῃς πάλι τὴν φτωχή μας τὴν καπότα.

A—B.

ΑΠΑΝΘΙΣΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

'Ἐκ τοῦ Ἐλληνικοῦ Λαοῦ:
«Ἐγένετο ἐν Ρωμανίᾳ ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ εώματος τοῦ Βίκτωρος Ἐμρανούηλ.

'Ἐκ τοῦ αὐτοῦ:

«Ἄγγλοι καὶ τινες ἐφημερίδες γνωμαντεύουσιν διὰ νὰ ἴσυχάσῃ ἡ Αἴγυπτος καὶ.....

'Ἐκ τοῦ αὐτοῦ:

Τὸ ἔνδον τοῦ ναοῦ ἦν κεκαλυμμένον διὰ μελανῶν ἔρεων
καὶ ἐφωτίζετο διὰ διαδῶν.

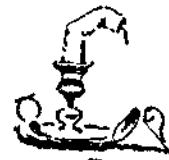
'Ἐκ τῆς Λακωνίας:

.... «Ἄλλοι οἱ προσβληθέντες διατελοῦσι περίφεροι μὴ δύνων διετέλει εἰς λύσεις..

Ο ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟΣ ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ

ὑπῆρξεν ἐπιτυχία διὰ τὴν φιλολογίαν, θράμβος διὰ τὴν καλαισθησίαν, ἀπόλαυσις διὰ τὸ κοινόν. Διὰ τὴν νεαράν μας φιλολογίαν, διότι ἐν μικρογραφίᾳ, συμπυκνωθείσα εἰς 16 σελίδας, ἔδειξεν μιαν γωνίαν ἐξ δων δύναται νὰ παρχάγγῃ καὶ παρέσχε σκιαγραφίαν ἀμυδρήν ἀλλ' ἵκανῶς ἐπιτυχῇ ἔστηταις διὰ τὴν καλαισθησίαν, διότι καὶ τυπογραφικῶς καὶ λιθογραφικῶς καὶ κατὰ τὴν ἐσωτερικὴν διάταξιν ἐν γένει τὸ ἔκτακτον φύλλον τοῦ 'Ασμοδαίου ήτο σχετικῶς πρὸς τὰ δυνάμενα νὰ διατεθῶσι μέσα ἀλμυρού πρόδοου' καὶ διὰ τὸ κοινόν, διότι ἔξετάμησε δεδύτως τὰς καταβληθείσας προσπαθείας. Οι ἐφημερίδοπολαι δὲν ἤξειρον κῶς νὰ ἴκανοτοικήσωσι τὰς ἀπευθυνομένας αὐτοῖς αἰτήσεις ίδοντες δὲ τὴν μεγάλην ζήτησιν καλὸν νὰ κερδοσκοπήσωσιν ἀνύψωντες τὴν τιμὴν τοῦ φύλλου ἀπὸ 20 μέχρι 50 λεπτῶν καὶ 1 φράγκου, ὡς νὰ ἥτο δὲν ἔτοιος μετοχής τῆς ὑπερτιμήσεως ταύτης η διεύθυνσις οὐδὲλως είναι ὑπεύθυνος, αὐτίκως δὲ ἐπετίμησεν ήμᾶς αἱ φίλαι Νέαι· Τι δέ τοι οἱ ὁμοίαγόντας καὶ ἐν τῷ δημοσιογραφίᾳ τὴν κυβείαν, ἐνώ ταύτης θιασῶται ἐφάνησαν μόνοι αἱ πωληταὶ ἡμῶν, ἀκολούθουντες τὸ πάσας τὰς τάξεις παρασύρον ἀκότινας καιροῦ χρηματιστικὸν ρεῦμα.

'Ἐν τοσούτῳ—καὶ τοῦ χρόνου!

ΚΙΒΩΤΙΟΝ

Κύριε 'Ασμοδαῖε.

Ο πινακιδογράφος τῆς 'Ἐφημερίδος' ἔκρινε καλὸν νὰ μοι κάμη τὴν τιμὴν νὰ ἔνθυμηθῇ μετὰ παρέλευσιν σχεδὸν μηνός, ὅτι εἶχα δημοσιεύσει ἐν τῷ 'Ασμοδαίῳ' φίλην παλαιάν αὐτὴν περίεργον μετάφρασιν τοῦ διαβοήτου χωρίου τοῦ Ρουσεώ, τὸ διπότον παρέσχεν τόσην θυμηδίαν εἰς βάρος τοῦ κ. Καζάλη εἰς τὸ φιλόγελων κοινὸν τῶν 'Αθηνῶν' μὲν ἐμέμφθη δὲ ἀν σπουδαῖοι λογών, ὡς λέγει, ἐδημοσίευσα τὴν ανακάλυψίν μου ὡς κακήν ἢ ἀν ἐπεδίωκα πονηροτέρους σκοπούς διαβεβαιῶ διὰ χωρίς νὰ μοι ἔλθῃ ἡ ὄρεξις νὰ σκούδαιοι λογίσω ποτέ, ὡς ὁ ἀξιόπιμος κινακιδογράφος τῆς 'Ἐφημερίδος' διηνέκεινην ἐδημοσίευσα μόνον διὰ τὸ περίεργον τοῦ πράγματος καὶ ὡς δεῖγμα πόσων εἰδῶν μεταφράσεις, μεταβολὰς καὶ στρεβλώσεις ὑπέστη τὸ περὶ οὐ λόγος χωρίον ἔως ὅτου φάσῃ μέχρι τῶν εὐτελῶν τοῦ κ. Καζάλη, ὡς ρητῶς δηλοῦνται ἐν τῷ 'Ασμοδαίῳ' φίλην. 'Ακορού δὲ μοι φαίνεται κῶς δὲν ἡννοήθη διὰ δινομάτας τὴν μετάφρασιν τοῦ. Δημ. 'Αριστομένους παλαιάν πρόγονον τῆς τοῦ κ. Καζάλη ὑπεδείκνυα τὴν κλίμακα τῆς ἐξ λίξεως, ἦν διέτρεψαν οἱ δυστυχεῖς ρίευς διπάς ἀπὸ τοῦ ἐν ἔτει 1818 σταυρώμενοι τοῦ (μεταρράστες ὅρθης μὲν καὶ ὥραιας, οὐδέτεροι τὸ ἡμιρισθῆσεν, ἀλλὰ διὰ περιφράσεως ἀποδιδόντες καὶ οὐχὶ αὐτὸν τοῦτο τὸ ρίευς) καταλήξαν εἰς τὴν ἐν ἔτει 1881 κυριολεξίαν τοῦ κ. καθηγητοῦ τοῦ Φυσικοῦ δικαίου.

'Ο Εἰς Φοιτήτης.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΟΥΡΗ ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΤΟΜΟΙ ΔΥΟ ΑΝΤΙ ΦΡΙΕΝΤΕ

Πωλούνται ἐν τῷ βιβλιοκαλείῳ τοῦ κ. 'Αντωνιάδου (δόδος 'Ἐφημερίδος), ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν καὶ ἐν τῇ Διεύθυνσι τοῦ 'Ασμοδαίου.